

[Handelsministeren.]

bejderne.“ Formanden udtaler altsaa to Ting. For det første siger han til Roedyrkerne, at der er 7—8 Millioner i Puljen, og dernæst siger han, at de Penge, der er i Puljen, er Roedyrkernes. Jeg vilde nu være glad ved at kunne konstatere, at der var 7—8 Millioner i Puljen, men det er der desværre ikke. Hvor mange Penge der er i Puljen, naar Regnskabet for indeværende Aar gøres op, kan jeg ikke have nogen afgørende Mening om, men man regner foreløbig med, at der skulde være ca. 4 Mill. Kr., maaske lidt mere, maaske lidt mindre — det tør jeg ikke sige noget afgørende om; men der er jo langt fra 7—8 Mill. Kr. ned til omtrent det halve. Men dernæst er Forholdet slet ikke det, at alle disse Penge paa nogen Maade kan siges at være Roedyrkernes. Det er helt forkert at give Roedyrkerne den Opfattelse, at det er deres Penge, det vil sige at give Roedyrkerne den Opfattelse, at disse Penge stammer fra det gode Aar 1933. Det gør de nemlig slet ikke. Paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1933—34 vil man paa § 26 under „Særlige Fonds“ kunne se, at der staar opført et Beløb af 891 600 Kr. under Sukkerfonden. Disse 891 600 Kr. er tilvejebragt længe før det gode Aar indtraf i 1933. Det er Penge, der stammer fra noget helt andet, nemlig fra en tidligere Prisforhøjelse paa Sukkeret. Disse Penge er opført paa Finansloven, og det er Statens Penge. Selvfølgelig kan de anvendes til det, man beslutter at anvende dem til, men det er helt urimeligt at komme og sige, at det er Roedyrkernes Penge; man kunde lige saa godt sige, at det var Kartoffeldyrkernes Penge, for de er kommet ind i Statskassen, i Fonden, derved at man har forhøjet Sukkerprisen; de er ikke Resultatet af en Ordning, der har givet et specielt Overskud, som Sukkerroedyrkerne kunde have noget som helst Krav paa, disse ca. 900 000 Kr. Der er for øvrigt brugt nogle af Pengene, men da Beløbet forrentes af Sukkerfabrikkerne, kan vi se helt bort fra dette, der er ca. 900 000 Kr. den Dag i Dag i denne Del af Sukkerpuljen. Det, der derimod er den egentlige Sukkerpulje, som man taler om som Roedyrkernes Penge, er det Beløb, der tilvejebragtes, da man havde den store Høst i 1933. Man anslaaer det til noget over 3 Mill. Kr., men ligeledes skønsmæssigt, fordi man jo ikke har Regnskabet opgjort endnu og ikke kan opgøre det, før vi kommer hen paa Slutningen af dette Aar.

Jeg vil haabe, at det Beløb, man nu foreløbig regner med rent kalkulatorisk,

3,3 Mill. Kr., vil være til Stede, og deraf er det altsaa jeg foreslaar, at der skal gives Roedyrkerne de 3 Millioner, saaledes som Forslagets § 5, 1ste Sykke, nu lyder. Disse 3 Mill. Kr. maa antages at kunne være til Stede efter en skønsmæssig Vurdering, naar hele Forholdet opgøres, hvilket dog ikke betyder, at Underskuddet paa indeværende Aars Sukkerordning er dækket; det er det slet ikke.

Jeg har udførligt gjort Rede for dette, ogsaa over for Sukkerroedyrkerne. Jeg har i Folketinget gjort Rede for, at Misèren i Sukkerproduktionen sidste Aar er saa omfattende, at selve Sukkerfabrikkerne møder med et Underskud, et rent Nettounderskud, paa over 6 Mill. Kr. — vel at mærke har de saa faaet deres 4 pCt. Aktieudbytte, som de ifølge Loven er berettiget til. Det skyldes den Omstændighed, at de har betalt Roerne efter Vægt, men ikke efter Sukkerindhold. De var forpligtet til at betale 1 Kr. 80 Øre pr. Dobbeltcentner Roer, men der var ingen Sukker i Roerne sidste Aar, og det er jo klart, at naar de har købt Roerne efter Vægt, og det viser sig, at de ikke faar mere Sukker ud af Roerne end to Trediedele af, hvad de plejer, bliver der et kolossalt Underskud. Dertil kommer, at de samme Roer i mange Tilfælde har været overordentlig vanskelige at oparbejde. Derfra stammer Sukkerfabrikkerens store Underskud paa noget over 6 Mill. Kr., alt sammen kalkulatorisk, for Regnskabet er jo ikke opgjort endnu.

Imidlertid kan man faa noget af dette Underskud ud af Verden ved Hjælp af det indførte Sukker. Sidste Sommer regnede man med, at vi til Eksport kunde have en Sukkermængde, svarende til noget over 50 Mill. kg, men i Stedet for har vi paa Grund af Misèren maattet indføre over 50 Mill. kg. Det gør dog en stor Forskel. Dette Sukker er købt som Raasukker til en billig Pris, og Fortjenesten ved at oparbejde det til Melis vil blive noget over 3 Mill. Kr., saa at en stor Del af Underskuddet derved dækkes; men vi gaar alligevel efter den Ordning, jeg nu foreslaar gennemført, ind i det kommende Aar, saa vidt vi kan skønne i Øjeblikket, med et reelt Underskud, som Statskassen faar at trækkes med, paa 1,3 Mill. Kr. Det er saa Meningen, at dette Underskud skulde kunne dækkes ved en Fortjeneste i de to kommende Aar; derfor er Lovforslaget ogsaa gjort 2-aarigt.

Hvis nu nogen vil spørge mig, om jeg er sikker paa, at denne Fortjeneste kan indvindes, saa maa jeg sige, at det kan jeg ikke svare noget bestemt paa, det beror